

но Уносимы го на ѓніа лица , който ікѡни те предста-
вѣхъ : а тыа ікѡны чѣстимъ токмо съ любѣтелно
пріятіе илѣ цѣлованіе . Такѣ на примѣръ , кога сѣ
покланамъ предъ ікѡна та на Спасителя , ѡдѣвамъ съ
покореніе на дѣхъ атъ мой въра та си , прошеніе то си
оупованіе то и сѣщо то поклоненіе единому Спасите-
лю , сѣшемъ на небѣ то и вездѣ : а ікѡна та не ѣ
дрѣго , ѡсвѣнь нѣкое чѣствително повѣжденіе камъ
Него . При това трѣба да знаѣмы , какъ поклонѣ-
ніе то , шо стрѣбамы предъ образъ атъ Спасителевъ ,
и предъ образъ атъ на нѣкого оугѡдника , ако и да
сѣ види чи ѣ сходно и подобно , обѣче въ сѣща та вещь
ѣ бесма велико различіе . Понѣже поклоненіе то предъ
образъ атъ Спасителевъ състои въ глѣбочайше покорѣ-
ніе на наша та дѣша , като на Господа и творца
всѣхъ : а поклоненіе то шо стрѣбамы предъ ікѡны те
на свѣти те ѣ почтеніе , което ѡ сѣрдѣчна любѡвь
ѡдѣвамъ като на Неговы оугѡдници , и като на чле-
ровы , който съставѣхъ едино тѣло съ насъ по е-
стество то и по общество то цѣркѣвно .

Вой согрѣшава въ почтеніе то на
ікѡны те .

Но това прѣво и свѣто почтеніе на ікѡны те може
да сѣ ѡбарне въ нещѡсно прегрѣшеніе на ідолослѣже-
ніе то , когато нѣкой привѣрзва на свѣты те ікѡны
всѣчко то си почтеніе , и на вещество то имъ сѣ надѣ-
ва : когато мысли чи нахѣжда повече свѣтѡсть въ е-
днѣ та ікѡна , нежели въ дрѣга та , илѣ повече надѣ-